

F/E-0.40

**SRBICA - THE MONASTERY
OF DEVIČ**

SK 1413

1948/1990.

Extraordinary importance

POSITION

Srbica, the District of Kosovska Mitrovica, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

I/I-0.69

**СРБИЦА - МАНАСТИР
ДЕВИЧ**

СК 1413

1948/1990.

изузетан значај

ПОЛОЖАЈ

Србица, Косовско - митровачки,
Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

*The church of the
Presentation of the
Virgin in the
Temple, the
eastern part*

**Црква ваведења
Богородице,
источни део**

DESCRIPTION

The monastery of Devič, with the church dedicated to the Presentation of the Virgin in the Temple, is situated about 5km to the south of Srbica. Its present appearance is the result of numerous remodellings, destructions and rebuildings in the course of its five centuries long history.

The first donor of the monastery was holy hermit Joanikije of Devič, born in the 19th century. The foundation of the monastery has been attributed to despot Đurađ Branković, who, according to tradition, erected the church in 1434, as a votive for the healing of his virgin daughter Đ herefrom the name "Devič". Despot Grgur, despot Đurađ's son, donated a bell to the monastery in 1458. A 19th century fresco cycle representing standing figures of the holy members of the Branković family has been preserved in the chapel. The monastery was destroyed by the Turks at the end of the 15th century. It was restored in the time of Patriarch Makarije Sokolović, as it is witnessed by a fresco inscription from 1587. During restoration campaign oil paintings from 1863 were strapped, removed from the wall and mounted on the walls in the old church's nave and the narthex. The Royal

ДЕСКРИПЦИЈА

На око 5 км јужно од Србице налази се манастир Девич са црквом посвећеном Ваведењу Богородице. Данашњи изглед цркве и манастира резултат је многобројних промена, рушења и доградњи током пет векова постојања.

Први ктитор манастира био је свети пустиножилељ Јоаникије Девички, рођен у XV веку. Оснивање манастира приписује се деспоту Ђурђу Бранковићу који је, према предању, подигао цркву око 1434. у спомен и за оздрављење своје кћери девице, по чему је манастир прозван "Девички". Деспот Гргур, син деспота Ђурђа, поклонио је звоно манастиру 1458. године. У параклису цркве сачуван је циклус зидних слика из XIX века са стојећим фигурама светих Бранковића. Турци су разорили манастир крајем XV века, а обновљен је у време патријарха Макарија Соколовића, о чему сведочи натпис на фресци из 1587. године. Најновије уљане зидне слике из 1863. године су приликом конзерваторских радова 1966. страпиране и премештене на празне зидове наоса

Doors are the only remain of the old iconostasis. Their design, woodcarving and icons indicate that they must have been made in the second half of the 16th century. The other parts of the present iconostasis were made in 1974.

The church has been destroyed, rebuilt and remodelled several times in its history. Each time the same type of material was used – dressed stone and lime mortar, which makes precise dating impossible. The earliest building in the complex is the church. A parakklesion and a small chapel, square in plan, with relics of Holy Joanikije were subsequently attached to its north side. The church is single-naved, rectangular in plan, barrel-vaulted, with three niches acting as a sanctuary. The apse, containing the altar, is semicircular inside and three-sided in the exterior. It has a window contemporary to the construction of the church, which is the only original aperture.

After the renewal of the Patriarchate of Peć the church was restored and painted. The church and parakklesion got their fresco decoration on that occasion. Fragments of these frescoes are preserved in the church's sanctuary and above Joanikije's coffin.

The monastery was famous for the cult of St Joanikije, a hermit and healer, and the activities of its scriptorium in the 16th and 17th centuries.

During the World Wars the monastery was exposed to plunders and destructions. In 1915 it was robbed by treasure-hunting Austrian soldiers. Marble coffin of Holy Joanikije was broken with pick, while conventual buildings were destroyed. In the period between the two World Wars valuable manuscripts from the period between the 13th and 16th centuries were taken away. At the beginning of the World War II, the Albanians destroyed the church, burn down the iconostasis and killed Hegumen Damaskin Bošković. Partly ruined chapel and a part of the church were the only parts of the monastery complex, which survived these destructions. Church bells were taken away by Italian soldiers.

Rebuilding of the monastery was begun in 1947. Frescoes underwent cleaning and conservation treatment in 1966. Oil mural paintings made in one of the restoration campaigns after 1863 were dislocated.

In recent war operations the monastery was ravaged once again. The slab covering the coffin of Holy Joanikije was broken, while the icons and mural paintings were desecrated.

BIBLIOGRAPHY

1. Smirnov, Đ. Bošković, *Arheološke beleške iz Metohije i Prekoruplja* Starinar VIII-IX, Beograd 1933, 263-264.
2. S. Petković, *Zidno slikarstvo na području Pečke patrijaršije 1557-1614* Novi Sad 1965, 178-179.
3. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX. veka Zadužbine Kosova, Prizren - Beograd* 1987, 479-481.

старе цркве и данашње припрате. Од старог иконостаса постоје само царске двери, које се према облику, дуборезу и сликарству могу датovati у другу половину XVI века. Остали део иконостаса је из 1974. године.

Црква је више пута разарана, дограђивана и преправљана, увек истим материјалом – притесаним каменом и кречним малтером, тако да не пружа довољно података за прецизније датовање. Најстарија грађевина је црква, уз коју су на северном делу приздани параклис и мала капела квадратне основе, у којој је кивот светог Јоаникија. Црква је једнобродна, правоугаоне основе, подужно полуоблично пресведена, са три нише у функцији олтарског простора. Средња, олтарска, ниша је изнутра полукружна, а споља тространа. Прозор на апсиди, постављен у време изградње, једини је аутентичан отвор, док су сви остали из каснијег времена.

Након обнове Пећке патријаршије црква је обновљена и живописана. Тада су осликани црква и параклис. Фрагменти овог живописа су сачувани у олтару цркве и над Јоаникијевим кивотом.

Великом угледу манастира допринио је култ светог Јоаникија, пустиножитеља и лекара, као и обимна преписивачка делатност у XVI и XVII веку.

Манастир је претрпео велике похаре и разарања у Првом и Другом светском рату. У потрази за скривеним благом, 1915. опљачкала га је аустријска војска, а пијуком је разбијен мермерни кивот са моштима светог Јоаникија и разорене манастирске зграде. Између два светска рата однесене су вредне рукописне књиге из XIII-XVI века. У Другом светском рату Албанци су већ на почетку рата разорили цркву, запалили иконостас и убили игумана Дамаскина Бошковића. Од комплекса је остала само зарушена капела и део цркве. Италијанска војска је однела звона.

Обнова је започета 1947. године, фреске су чишћене и конзервирани 1966. Тада је дислоциран новији живопис, уљано зидно сликарство настало у једној од обнова након 1863. године.

У најновијим збивањима поново је опљачкан, разбијена је плоча на кивоту светог Јоаникија, скрнављене иконе и фреске.

БИБЛИОГРАФИЈА

1. Смирнов, Ђ. Бошковић, *Археолошке белешке из Меџохије и Прекоруљца*, Старинар VIII-IX, Београд 1933, 263-264.
2. С. Петковић, *Зидно сликарство на подручју Пећке патријаршије 1557-1614*, Нови Сад 1965, 178-179.
3. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX. века*, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987, 479-481.

4. M. Šuput, *Spomenici srpskog crkvenog graditeljstva* Novi Sad 1991, 62-64.
5. V. Jovanović, *Kosovski gradovi i dvorci XI-XV veka Zadužbine Kosova, Prizren - Beograd* 1987.
6. S. Mileusnić, *Svetinje Kosova i Metohije* Beograd-Novi Sad 2000, 120-122.
7. *Spomenička baština Kosova i Metohije* Beograd 1999, 41-42.
8. *Spomeničko nasleđe Srbije* Beograd 1998, 176.

DOCUMENTATION

Institute for the Protection of Cultural Monuments of Serbia
- Belgrade
Regional Institute for the Protection of Cultural Monuments
- Priština
MNEMOSYNE Centre

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

Monastery is being protected by Russian KFOR units, residing in the dormitory.

The monastery is accessed by a road, which is in very bad condition. It has constant supply of running water and electricity. However, the security of the monastery is still threatened since it is surrounded by villages populated with ethnic Albanians, on one hand, and it doesn't have a proper enclosing wall, on the other. A possible attack is the most likely to be attended from the direction of southwest, where a spring of drinkable water can be found.

Within the residential part of the monastery, the construction of the winter chapel has been begun. It was built of Siporex blocks, while its walls were coated with cement mortar. The building was given up in 1999.

Present roofing of the church is in very poor condition, leaking in several places. The results of visual inspection indicate that the roof construction is bad. The roof is damaged around leadwork and in the zones surrounding the cornice.

4. М. Шупут, *Споменици српској црквеној грађињелства*, Нови Сад 1991, 62-64.
5. В. Јовановић, *Косовски градови и дворци XI-XV века*, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987.
6. С. Милеуснић, *Светиње Косова и Метохије*, Београд-Нови Сад 2000, 120-122.
7. *Споменичка баштина Косова и Метохије*, Београд 1999, 41-42.
8. *Споменичко наслеђе Србије*, Београд 1998, 176.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Републички завод за заштиту споменика културе - Београд
Покрајински завод за заштиту споменика културе - Приштина
Центар MNEMOSYNE

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Манастир чувају руске јединице КФОР-а смештене у манастирским коначима.

До њега се долази лошим путем. Снабдевен је струјом и водом из оближњег извора. Како се налази у албанском окружењу и нема добре оградне зидове, и даље је угрожен, нарочито са југозапада, где се налази извор питке воде.

На делу до цркве су започети радови на изградњи зимске капеле у склопу конака сипорекс блоковима, а зидови су малтерисани цементним малтером. Ти радови су обустављени 1999. године.

Постојећи кровни покривач на цркви је у веома лошем стању и прокишњава на више места. На основу спољне опсервације може се претпоставити да је и кровна конструкција лоша. Оштећени су делови крова око лимених опшава и око кровног венца. Услед неодржавања и неадекватног решења одвода воде са кровова, недостатка дренаже око цркве и нерешеног тротоара, зидна платна су угрожена влагом.

A fresco in the sanctuary

Фреска у олтарском делу наоса цркве

Inadequate disposition of the gutters and their irregular maintenance, absence of drainage system and side-walk in the area around the church have resulted in increased humidity of the walls.

The frescoes in the chapel are consolidated, bordered with plaster and cleaned. The frescoes of the sanctuary are bordered, cleaned and partly retouched.

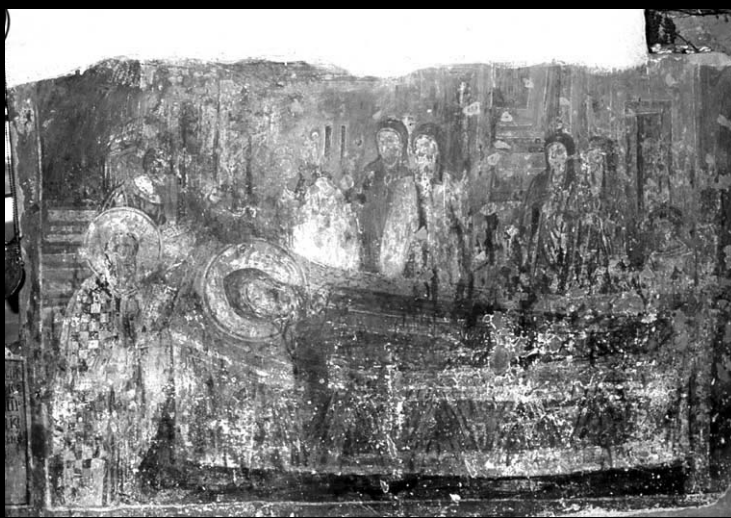
Strapped frescoes are moved to the nave and narthex of the old church, as well as to the narthex and the nave of the parekklesion. They show occasional detaches and air cushions. In the restoration process, walls were coated with cement mortar, while frescoes were bordered with plaster. The frescoes had been painted on the ground of lime mortar reinforced with chaff in order to prevent cracking. These materials are “working” in different manner which resulted in detaching of the fresco layer from the wall. The murals are covered with soot; numerous cracks, earlier fillings and retouches can be noticed. The lower zones show the development of efflorescence caused by capillary

Фреске у капели су стабилизоване, опшивене и очишћене. Фреске у олтару су опшивене, очишћене од прљавштине и делимично ретуширане.

Страпиране фреске су пренете у наос и припрату старе цркве, припрату и наос параклиса. Композиције су делимично одвојене од зида и потклобучене. У обнови су зидови малтерисани цементним малтером, опшивци композиција гипсом, а саме композиције сликане су на кречном малтеру и армиране плевом, те материјали различито раде па је дошло до одвајања композиција од носача. Сlike су почађавиле, видљиве су пукотине, претходне пломбе, ретуши и преслици. У нижим зонама видљива су исољавања узрокована капиларном влагом. Услед кондензационе влаге, бојени слој је пулверизован.

Стање зидних слика у олтару је релативно стабилно. На неким местима су видљива

St Joanikije lying on the bier, the fresco in the chapel of St Joanikije

Св. Јоаникије на одру, фреска у параклису Св. Јоаникија

dampness. Condensation caused pulverization of the paint layer.

The condition of the frescoes in the sanctuary is quite stable. Occasional air cushions and detaches can be noticed. All the compositions are tarnished with soot and dust.

The most severely damaged are the frescoes in the chapel of Holy Joanikije, which were uncovered by strapping of oil murals. The results of earlier conservation interventions can be seen. The frescoes are painted on classical fresco ground made of fresco mortar reinforced with chaff. Fresco layer is picked, covered with the network of cracks, detached from the wall, worn out and tarnished with dust and soot.

потклобучења носача и одвајање од зида. Све композиције су потамнеле од чађи и прашине.

Најтеже је стање зидних слика у капели светог Јоаникија, са којих је страпиран новији слој уљаних слика. Видљиве су раније конзерваторске интервенције. Фреске су сликане на класичном фреско-малтеру армираном плевом. Бојени слој је испикован, кракелиран, одвојен од зида, трошан и потамнео од прашине и чађи.

I/III-0.70

**BANJA RUDNIČKA
THE CHURCH OF ST NICHOLAS**

Protected in 1958

POSITION

Srbica, the District of Kosovska Mitrovica, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

I/III-0.70

**БАЊА РУДНИЧКА
ЦРКВА СВЕТОГ НИКОЛЕ**

заштићена 1958.

ПОЛОЖАЈ

Србица, Косовско-митровачки, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

The church and the belfry, view from the southwest

Црква са звоником, поглед са југозапада

DESCRIPTION

The church of St Nicholas in Banja Rudnička is situated about 2 km to the northwest of Rudnik, by the road connecting Kosovska Mitrovica and Peć.

The earliest history of the church is related to Tchelnik, protovestiary and famous bell-caster Rodop, buried in it in 1436. Rodop's sepulchral slab has been preserved in the church. It is one of the most significant monuments of Serbian epigraphy, famous for poetic qualities of the incised text, its epigraphic features and the artistic value of its ornaments. Prism-shaped sarcophagus with slanting lateral sides was made of white marble. It is bordered with frieze composed of floral ornaments. Under the text, Rodop's monogram, featuring a rosette can be seen. Rodop's bell made in 1432, once belonging to the church, can be seen in the treasury of the monastery of the Patriarchate of Peć.

The church was destroyed in the 17th century. It was reconstructed shortly before the World War II, 1936-1941. During the war, it was ravaged by Albanian fascists, who also destroyed the iconostasis. The conservation was undertaken in 1971, when the church was reconstructed once again.

The old church is single-naved, barrel-vaulted with an altar apse - semicircular inside and seven-sided in the

ДЕСКРИПЦИЈА

Црква светог Николе у Бањи Рудничкој налази се на око 2 км северозападно од Рудника на путу Косовска Митровица - Пећ.

Рана историја ове цркве везана је за челника, протовестијара и познатог ливца звона Родоп, који је ту сахрањен 1436. године. У цркви се чува Родопова надгробна плоча, која спада у најлепше и највеће српске епиграфске споменике, како по поетичности уклесаног записа, тако и по епиграфским и естетским вредностима орнамената. Саркофаг је рађен од белог мермера у облику квадера са закошеним бочним странама. Ивицом саркофага иде фриз са флоралним орнаментом. Испод текста је стилизована розета са Родоповим потписом. У цркви се чувало и Родопово звоно из 1432. године, које се данас налази у ризници Пећке патријаршије.

Црква је била срушена у XVII веку, али је обновљена непосредно пред Други светски рат 1936-1941. године. Током Другог светског рата албански фашисти су је опљачкали и срушили иконостас. Конзерваторски радови започети су 1971. године када је црква поново оправљена.

Стара црква је једнобродна грађевина, полуобличасто пресведена, са полукружном

exterior, flanked by two semicircular niches, diaconicon and prothesis. It is entered through the doors in the west and south walls. Western door is surmounted by an oculus. The church was built of stone up to the level of windows: these are the authentic walls of the original church. The remaining parts of the walls were also built in stone, while the vaults were built in brick. The walls are coated with mortar and white-washed. The cornice consists of a simple profile and blind arcades moulded in mortar.

The church is entered through a masonry portico with the upper construction supported by six polygonal columns. A belfry was attached to the north side of the portico.

BIBLIOGRAPHY

1. S. Smirnov, Đ. Bošković, *Arheološke beleške iz Metohije i Prekoruplja* Starinar VIII-IX, Beograd 1933, 261-262.
2. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX vek Zadužbine Kosova, Prizren - Beograd 1987, 392.*
3. *Spomenička baština Kosova i Metohij* Beograd 1999.

DOCUMENTATION

Regional Institute for the Protection of Cultural Monuments - Priština

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

The village populated with ethnic Serbs and the church in Banja are being protected by Spanish KFOR units, settled in the immediate surroundings of the church. The church is connected with the village by an asphalted road, which is in poor condition. It has neither running water, nor electricity supply. The church is not officiating.

The mortar coating of the façades has almost completely fallen off: from the zone under the eaves, as well as from the columns, gable and lower zones of the walls. The roof has been covered with new pantiles. Due to inadequate size of the gutters, rainwater, however, pours down the walls, deteriorating them. Since the paving of the ground around the church has not been finished, the consequences of the penetration of humidity into the foundations can be noticed.

олтарском апсидом, споља седмостраном, и две бочне полукружне нише ђаконикона и проскомидије. Улазна врата су на западном и јужном зиду. Изнад западних врата је окулус. Зидана је каменом до висине прозора, то су аутентични зидови првобитног храма, даље зидање настављено је такође каменом, а сводови опеком. Црква је глатко малтерисана и окречена бело. Поткровни венац је наглашен једноставном профилацијом и аркадицама изведеним у малтерној пластици.

Испред улаза у храм је зидани трем на шест полигоналних стубова. Уз трем са северне стране сазидан је високи звоник.

БИБЛИОГРАФИЈА:

1. С. Смирнов, Ђ. Бошковић, *Археолошке белешке из Метхохије и Прекоруља*, Старинар VIII-IX, Beograd 1933, 261-262.
2. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX век, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987, 392.*
3. *Споменичка баштина Косова и Метхохије*, Београд 1999.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Покрајински завод за заштиту споменика културе - Приштина

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Српско село и цркву у Бањи чувају шпанске јединице КФОР-а, стално стациониране у непосредној близини цркве. До села постоји тврди асфалтни пут, али у лошем стању. Нема ни воде ни струје. Храм није у функцији.

Малтер на фасадама је отпао на скоро свим површинама, подједнако и под кровним венцем и на стубовима, забату и доњим деловима зидова цркве. Кров је покривен новим медитеран црепом, али олуци нису добро димензионисани те атмосферска вода кваси фасаду и оштећује зидове. Нису довршени опходи око цркве па су видљиви трагови квашења темеља.

I/III-0.71

LEOČINA
THE CHURCH OF ST JOHN

Protected in 1965

POSITION

Srbica, the District of Kosovska Mitrovica, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

I/III-0.71

ЛЕОЧИНА
ЦРКВА СВЕТОГ ЈОВАНА

заштићена 1965.

ПОЛОЖАЈ

Србица, Косовско-митровачки, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

The south façade of the church**Јужна фасада цркве****DESCRIPTION**

The church, surrounded by the old graveyard, is situated at the outskirts of the village Leočina, to the south of the road Peć - Kosovska Mitrovica, about 4 km to the east of the village of Rakoša.

Only scanty historic data about the monastery can be provided. It was mentioned in king Milutin's charter issued in 1314, as well as in certain Turkish documents from 1485, and, subsequently, on several occasions in the Katastihos of Devič beginning with 1761, towards the end of the 18th century.

The existing church was built on a sloping ridge uphill from the graveyard, on the foundations of a 14th century church. According to the sources it used to be dedicated to St Nicholas. The existing building was constructed after the renewal of the Patriarchate of Peć, in the second half of the 16th century. It is a single-naved, barrel-vaulted building, divided by a thick wall into a narthex and a nave. The two units are connected by a narrow passage in the wall. To the east, the church terminates in an apse, semicircular inside and three-sided in the exterior. Prothesis and diaconicon are merely arched niches in the wall. The church was built of dressed limestone. The position of the main door is unusual: the church is entered through a door in the south wall of the narthex. The narthex

ДЕСКРИПЦИЈА

Црква у селу Леочини налази се изван насеља, око ње је старо гробље, јужно од пута Пећ - Косовска Митровица, на око 4 км источно од села Ракоша.

За сада су познати само незнатни историјски подаци. Помиње се у повељи краља Милутина 1314. и у турским документима 1485. године, а потом у Девичком катастигу од 1761. на до краја XVIII века.

Садашња црква је изграђена на косом гребену изнад гробља, на темељима старије цркве из XIV века. По ранијим подацима, била је посвећена светом Николи. Садашња црква је изграђена после обнове Пећке патријаршије, у другој половини XVI века. То је једнобродна грађевина са припратом одвојеном од наоса дебелим зидом и малим пролазом, са полукружном апсидом унутра, а споља тространом. Проскомидија и ђаконикон су уграђени у зид као полукружне нише. Полуобличасто је пресведена. Грађена је притесаном сигом. Улазна врата су неуобичајено постављена, на јужном зиду припрате, а прозорски отвори један у припрати

has one window $\text{\textcircled{D}}$ in the south wall, by the door. All the other apertures are in the nave (three of them), and in the sanctuary (a window in the apse).

Fragments of the 14th century fresco decoration have been preserved in the vault, on the west and east walls of the narthex, as well as on the west wall of the nave, in the lowest zone and in the conch of the apse, and in the sanctuary niches $\text{\textcircled{D}}$ diaconicon and prothesis. They were painted in the second half of the 14th century by an anonymous painter of considerable workmanship, who might have been trained in the court workshop of the renewed monastery of the Patriarchate of Peć.

The church is surrounded by a large Serbian cemetery, with about 200 tombs, which can be dated, according to their shape and type of inscriptions, in the 17th, 18th and 19th centuries. Some of them are outstanding examples of vernacular sculpture and stone-carving. The graveyard with such a large number of tombs dating from past centuries, and the 14th century church make a complex of exquisite historic significance and environmental qualities.

Conservation campaign was completed in 1967.

BIBLIOGRAPHY

1. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka Zadužbine Kosova, Prizren - Beograd 1987, 468.*
2. *Spomenička baština Kosova i Metohija* Beograd 1999.

DOCUMENTATION

Regional Institute for the Protection of Cultural Monuments - Priština

Serbian Academy of Arts and Sciences' Board for Kosovo and Metohija

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

There is no road leading to the monastery. It has neither running water, nor electricity supply. The church has been demolished and ravaged. Its roof has been ruined. The church has run into weed, while the terrain on which it was built has been overgrown with underwood. An old tombstone was brought into the narthex. Since somebody used to make fire in the narthex, its walls are covered with soot. The church is situated in the region populated by ethnic Albanians, and has neither protection, nor appointed guard.

пород врата, три у наосу и један на апсиди.

У цркви су сачувани остаци фресака из XVI века на своду, западном зиду и источној страни припрате, западном зиду наоса, доњој зони апсиде, калоти главне апсиде и нишама ђаконикона и проскомидије. Фреске је радио бољи мајстор из друге половине XVI века, вероватно придворни сликар обновљене Пећке патријаршије.

Око цркве је велико старо српско гробље са око 200 очуваних старих споменика, који се на основу облика и натписа датирају у XVII, XVIII и XIX век. Неки од споменика су ретки примерци народне традиције клесарства и вајарске вештине. Гробље са великим бројем старих надгробних споменика и црква из XVI века чине складну целину изузетне историјске и амбијенталне вредности.

Конзерваторски радови су окончани 1967. године.

БИБЛИОГРАФИЈА:

1. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX века, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987, 468.*
2. *Споменичка баштина Косова и Метохије*, Београд 1999.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Покрајински завод за заштиту споменика културе - Приштина

Одбор за Косово и Метохију САНУ

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Нема прилазног пута, струје, ни воде. Црква је разваљена, опљачкана и срушеног крова. Црква је ван функције, обрасла у коров и густу шикару. У припрату је убачен један стари надгробни споменик и у њој је паљена ватра, тако да су сви зидови почађавели. Налази се у албанском окружењу и нема никакву заштиту. Необезбеђена.